
The Antiphysical Review

Founded and Edited by M. Apostol

206 (2017)

ISSN 1453-4436

Un roman descopera Mecanica Cuantica!

M. Apostol

Department of Theoretical Physics, Institute of Atomic Physics,

Magurele-Bucharest MG-6, POBox MG-35, Romania

email: apoma@theory.nipne.ro

Mare e gradina lui Dumnezeu, si mereu ii muta gardul. (Variante: si multi nebuni ii sar gardul, si n-are gard, etc). Fizica de astazi e plina de imbecili. Ce sa facem, pazeal!: s-au inmultit cretinii!.

Un bortzos mic, cocirjat, fost vag barbat, acum emasculat, carnea pe el bine dospita, o chelie lucioasa pe un cap mic infundat intr-un git scurt, un rictus respingator al gurii. Ochi reci cu o negura tenebroasa adinca in ei. Nu vede pe unde calca, nu se uita la om, are privirea fixa in gol. Umbla nauc. Un zombi care vine de dincolo de stele, din haurile chaosului. Birr! Sa dai sa fugi! Omul e smintit, bolnav mintal, isi cauta ospiciu. L-a gasit intr-un cerc minor, interesat, de asa-zisi fizicieni moderni. E mare profesor la o universitate mare, e plin de medalii si premii, ziarele il cinta si televiziunile il aclama. Omul e mai mare decit Einstein. (O fi Zweistein).

Pretinde ca a descoperit Mecanica Cuantica.

Acum cititorul trebuie sa stie ca Mecanica Cuantica este o disciplina a fizicii moderne care a fost descoperita in prima jumatate a secolului al 20-lea de cativa fizicieni. Ea ne invata ca lumea e facuta din particule mici, sub-microscopice si ca aceste particule mici nu sint localizate. Omul nostru pretinde ca a descoperit delocalizarea particulelor cuantice. Este desigur un caz trist de mitomanie.

In publicatiile originale ale parintilor Mecanicii Cuantice de prin anii 1920 (Schrodinger, Born, Heisenberg, Jordan, ...) sta scris clar ca un ansamblu de mai multe particule cuantice are o functie de unda de mai multe variabile care nu este, in general, separabila in produse de functii de unda uni-particula. Aceasta imprejurare se numeste pe englezeste "entanglement", pe nemteste "Verschränkung", adica o incurcatura, an amestec, o inter-dependenta, corelatii. Omul nostru pretinde ca a descoperit entanglementul.

Daca masuram o particula entangled cu alta, atunci aceasta alta particula, nemasurata, capata imediat o stare bine determinata, ca si cum am fi masurat-o si pe ea. Am transmite astfel informatia la distanta instantaneu. Am teleporta informatia. Einstein a luat in deridere aceasta particularitate a Mecanicii Cuantice, i-a zis cu dispreu "spooky action at a distance" ("spukhafte Fernwirkung"), adica actiune fantomatica la distanta. Einstein a ramas cu risul, ca prostu'; entanglementul e real. Omul nostru pretinde ca l-a descoperit si pe asta; pretinde ca a descoperit si teleportarea. Mai viseaza sa faca si un calculator cuantic, care sa transmita informatia instantaneu la mii de km si care, nefind el prea precis, ar putea sa cam rezolve cele mai grele probleme de aritmetica. Deh, vise de tzicnit!

Dupa ce s-a delocalizat si teleportat, incurcatul nostru se mai baga si-n alta oala care nu-i fierbe: fizica statistica. Ca narodul, crede ca starea termala este o stare cuantica; ii introduce o interactie si pretinde ca rezolva ecuatia de evolutie (asa-numita ecuatie master); dar explicit, cu propriile

lui vorbe desuchiate, o rezolva fara disipatie. Dupa aia, ce sa vezi: minune mare! Caldura trece spontan de la un corp mai rece la un corp mai cald. Omul nostru pretinde si de data asta alta narozie: ca a descoperit frigiderul perfect, care nu disipa caldura; deci poate fi facut oricat de mic. Cit de mic? Cit mintea lui! Restul, marele, a ramas in prostia din capul lui. Cititorul trebuie sa stie ca exista o mare lege a naturii, numita principiul al doilea al termodinamicii care spune ca un corp rece nu poate da caldura unui corp cald fara un lucru mecanic. Altfel am obtine energie la liber. Zapacitul de care vorbesc aici incalca cu nonsalanta acest mare principiu al naturii. Si astfel devine celebru in media.

De ce scriu toate astea? In fond, un nebun umbla liber prin lume, isi traieste si el viata. Sunt multi nebuni, ce-o sa facem acum, sa vorbim de fiecare? Sa-i lasam in plata Domnului.

Da, dar nebunul meu ne invata un lucru interesant: cum impostorii ajung sa influenteze lumea in care traim. Iata cum.

Omul nostru s-a nascut in Romania, a facut studii de fizica in Romania si pretinde ca Romania nu i-a oferit nici un loc de munca. Asta e o minciuna sfruntata, pe vremea lui in Romania comunista nu existau someri. Foarte probabil, autoritatile romanesti l-au citit ca e prost, si i-au dat un job mai simplutz, mai la fereala, sa-si traiasca si el tristetea in liniste, decent, fara pagube prin jur. Cu ifose, nebunului nu i-a placut si a fugit din Romania. A ajuns intre niste escroci care l-au citit imediat ca e un papa-lapte numai bun de manipulat. L-au sustinut, l-au promovat, i-au facut si ii fac reclama si au iesit cu el in lume. Acesti escroci nu se minjesc singuri, le trebuie o personalitate care sa-i minjeasca. De unde personalitate? Pai, o confectionam, o facem. Ne stringem cu totii, punem ochii pe un papa-lapte (e bine sa fie si handicapat oleaca, schiop, olog, bilbiit, femeie cocosata, negru, in fine, ceva mai batut de soarta), vorbim cu ai nostri sa-l publicam, sa-i facem reclama in media, sa-l plasam la o universitate cu trecuta glorie; apoi mergem la autoritati, la imbuibatii nostri cu bani, si le spunem verde-n fatza: vedeti ce om mare a aparut pe planeta? Si noi stam ca boii! Ia scoateti banii ca ne apucam sa studiem probleme adinci si serioase, sa dam inainte, sa nu mergem inapoi, sa stea mitza-n coada, sa fie bine si voi sanatosi! Noi ne sacrificam, ne inhamam, pentru omenire. Escrocii isi inhatza banutzul, traiesc bine, merg cu natafletzul in frunte, cu piajta, cu paraliticul, marsul lor e triumfal.

La ei isi pleaca ochii sai narodul.